

Darwinistiset kommentit Tammissalolle (Tatu Vanhanen)

Osmo Tammissalo huomauttaa darwinistisissa kommentissaan Niiniluodolle (*Tieteessä tapahtuu* 5/2001), että Ahmavaaran ja Vanhasen tuore kirja *Geenien tulo yhteiskuntatieteisiin* on oikeistokonservatiivinen, ja jatkaa: "Teos on hyvä esimerkki siitä, kuinka sosiobiologian tietämys on aivan liian tärkeä asia, jotta sen voisi jättää eriarvoisuutta puolustavien konservatiivien käsiin". Tammissalo näyttää sekoittaneen toteamuksen eriarvoisuuden olemassaolosta sen puolustamiseen.

Olemme kirjassa kiinnittäneet huomiota lukemattomissa eri muodoissa esiintyvään ihmisten väliseen sosiaaliseen eriarvoisuuteen ja esittäneet ilmiön merkittävimäksi selitykseksi yksilöiden geneettistä erilaisuutta, mistä johtuen ihmisten välillä on suuria eroja heidän sosiaaliseen ja taloudelliseen asemaansa vaikuttavissa kyvyissä ja muissa ominaisuuksissa. Yksilöiden geneettinen erilaisuus on tosiasia, jota Tammissalo ei halunne kiistää. Geneettisestä erilaisuudesta on seurauksena ihmisten sosiaalisessa ja taloudellisessa asemassa esiintyvä erilaisuus, joka usein tulkitaan eriarvoisuudeksi. Esittämämme teesin mukaan perimmäisenä selityksenä ihmisten eriarvoisuudelle on heidän geneettinen erilaisuutensa, vaikka se ei toki ole ainoa asiaan vaikuttava tekijä. Ilmiasu on aina sekä perimän että ympäristön vaikutuksen alaisena. Me olemme tämän tosiasian ja riippuvuussuhteen todenneet. Emme ole sitä puolustaneet, eikä se tarvitse puolustamista sen enempää kuin painovoimalaki, mikä selittää kappaleiden putoamisen maahan.

Jos geneettisestä erilaisuudesta johtuvan eriarvoisuuden tilalla käytettäisiin painovoimasta johtuvaa kappaleiden putoamista maahan, Tammissalon argumentaatio Ahmavaaran ja Vanhasen oikeistokonservatiivisuudesta voitaisiin hieman mukailen esittää

seuraavassa muodossa: "Ahmavaara ja Vanhanen ovat oikeistokonservatiiveja, koska he puolustavat kappaleiden putoamista maahan".

Kirjassa on viitattu monessa muodossa esiintyvään eriarvoisuuteen ja sille on esitetty teoreettinen selitys, jona on yksilöiden geneettinen erilaisuus ja siitä aiheutuva kykyjen ja ominaisuuksien vaihtelu. Teesinä on, että geneettinen vaihtelu selittää suuremman osan eriarvoisuudesta ja sen pysyvyydestä kuin mikään muu yksityinen tekijäryhmä. Ei ihmisten geneettinen erilaisuus katoa, vaikka sen kuinka kieltäisi, eivätkä kappaleet lakkaa putoamasta maahan, vaikka kuinka haluaisi kieltää painovoiman olemassaolon.

Kirjoittaja on Tampereen yliopiston valtio-opin emeritusprofessori.